

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 868/2020
28.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Татјана Хаџи Лазаревић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД и ЋЋ обе из ..., чији је привремени заступник Миша Петровски адвокат из, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених ДД и ЋЋ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4048/2018 од 11.07.2019. године, у седници одржаној 28.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених ДД и ЋЋ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4048/2018 од 11.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених ДД и ЋЋ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4048/2018 од 11.07.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 33123/16 од 25.01.2018. године која је исправљена решењем истог суда П 33123/16 од 30.03.2018. године, ставом првим изреке одбачен је захтев тужиле за изузеће поступајућег судије. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиле, издвојена из заоставштине пок. ЕЕ половина једнособног стана број ... површине 35 м² у ... улици број ... у ... и утврђено да заоставштину пок. ЖЖ чини право својине на 1/2 наведеног стана по основу зајединчког стицања у браку са пок. ЕЕ, што су тужени као правни следбеници пок. ЕЕ дужни да трпе. Ставом трећим изреке обавезани су тужени ББ, ВВ, ДД и ЋЋ да тужили накнаде солидарно трошкове парничног поступка у износу од 187.890,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4048/2018 од 11.07.2019. године ставом првим изреке одбијена је жалба тужених ДД и ЋЋ као неоснована и потврђена првостепена пресуда исправљена наведеним решењем у ставовима другом и трећем изреке у односу на означене тужене. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужених ДД и ЋЋ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужене ДД и ЂЂ су изјавиле посебну ревизију због погрешне примене материјалног права ради разматрања правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана и стварања уједначене судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Тужене у ревизији нису пружиле доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Образложења побијаних пресуда у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, а рок којим се странка у ванпарничном поступку упућује на парницу је судски рок, а не рок преклузивног карактера, па ни у случају прихватања изузетне дозвољености ревизије не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужене. Осим тога разлози ревизије у претежном делу се односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 22.10.2012. године, са тужбеним захтевом за издвајање из заоставштине половине једнособног стана и утврђење да заоставштину супружника чини право својине на тој половини стана по основу зајединчког стицања у браку, а означена вредност предмета спора износи 1.000.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

У уводу првостепене пресуде као вредност предмета спора означен је износ од 100.000.000,00 динара, иако је у тужби вредност предмета спора означена у износу од 1.000.000,00 динара и у току поступка није мењана, нити је у смислу овлашћења из члана 33. став 3. ЗПП утврђена нека друга вредност предмета спора. Због тога ће првостепени суд извршити исправљање пресуде у уводу на основу члана 362. ЗПП и оверени препис решења доставити странкама.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић